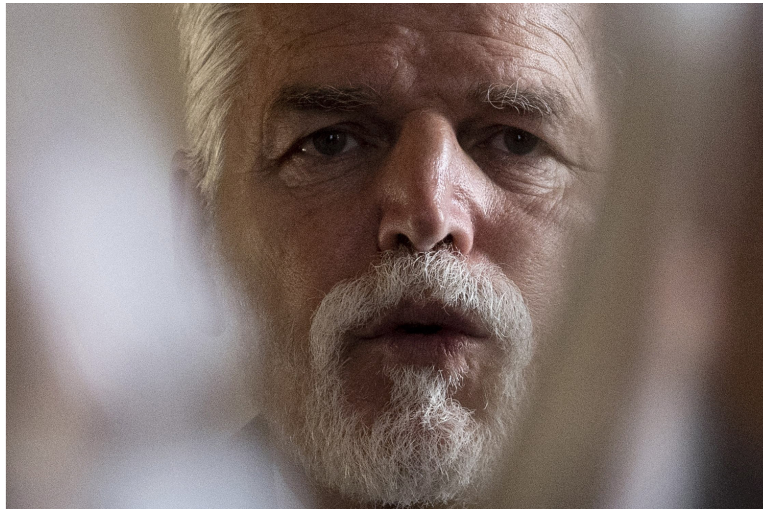

Petr Pavel, prezident ČR: Protiofenzíva? Pouze jeden pokus

 rp.pl/polityka/art38154681-petr-pavel-prezydent-czech-kontrofensywa-tylko-jedna-proba

Generál, který se stane prezidentem, je v Evropě vzácností. Před mnoha lety byl Charles de Gaulle ve Francii, nyní Rumen Radew v Bulharsku a vy v České republice. Vybrali si vás Češi, protože si váží vojenských kvalit? Například čest, vlastenectví nebo řád?

Už dlouho nejsem aktivním generálem. Rozhodl jsem se kandidovat na prezidenta, když jsem byl již v důchodu. Lidé si mě samozřejmě spojují s mou předchozí kariérou v armádě. Někteří z nich to viděli jako výhodu, oceňovali takové vlastnosti, jako je čest, pravda, přímočaré jednání a smysl pro zodpovědnost za sliby. Někteří to však vnímali jako nevýhodu, protože v jejich chápání je voják nebo bývalý voják zvyklý pouze rozkazovat nebo poslouchat rozkazy. Vzhledem k výsledku voleb, ve kterých jsem získal silný mandát, byl pro mě jednoznačně důležitější první aspekt.

Přečtěte si více

[Diplomacie](#)

[Duda: Čtyři letouny MiG-29 budou v nejbližších dnech předány Ukrajině](#)

Česká republika a Polsko jsou země, které jsou v podpoře Ukrajiny v absolutním předvoji, řekl na tiskové konferenci po setkání s českým prezidentem prezident Andrzej Duda. Varšava je po Bratislavě druhým zahraničním hlavním městem, které generál Petr Pavel po svém nástupu do funkce navštívil.

Válka se stala důležitým tématem předvolební kampaně prezidentských voleb, které jste nedávno vyhrál. Váš rival, bývalý premiér Andrej Babiš, naznačil, že nepoše české vojáky bránit Polsko nebo některý z pobaltských států. To znamená, že podkopal závazky vyplývající z členství v NATO. Musím se zeptat: může Putin zaútočit na kterýkoli členský stát aliance?

Myslím, že ne. Občas se může zdát šílený, ale věřím, že je realista. Velmi dobře chápe sílu NATO a slabiny své země a své armády, zvláště po roce války na Ukrajině, kde nedosáhl výraznějších úspěchů. Dobře chápe, že agrese proti kterémukoli členskému státu NATO by byla pro Rusko katastrofální.

Jste konzistentní. Před sedmi lety jste jako šéf Vojenského výboru NATO v rozhovoru pro „Rzeczpospolita“ řekl podobně, že aliance je téměř miliarda lidí a Putin to ví.

Před sedmi lety byla ruská armáda mnohem silnější, nebo jsme tomu alespoň věřili. Také postavení Ruska ve světě bylo mnohem silnější. Nyní je Rusko izolováno mnoha zeměmi, je oslabeno porážkami na frontě a sankcemi. Jeho ekonomika je slabší než před sedmi lety. A postavení Ruska ve světě také. Tento argument má tedy silnější základ, než měl tehdy.

Pokud tomu rozumím, myslíte si, že tehdy, před sedmi lety, jsme neznali skutečný obraz Ruska?

To je pravda. Rusko efektivně vytvořilo obraz své moci a vlivu jako Potěmkinova vesnice. Tato iluze působila nejen na nás, ale i na ruskou společnost a vůdce. I sám Putin zřejmě věřil, že ruská armáda

je když ne nejsilnější, tak jedna z nejsilnějších na světě. Domníval se, že ukrajinská armáda je v žalostném stavu a Západ v takovém stavu, že se mezi sebou nemůže v žádné věci dohodnout. To vše vyplynulo ze špatného vnímání reality. Proto se Rusku na Ukrajině nedaří a my jsme mnohem silnější, než jsme byli před touto válkou.

Sebepropagace

OREL INOVACÍ

Přihlaste svůj projekt do 9. ročníku soutěže pro začínající a inovativní firmy

ZÚČASTNIT SE

Rusko možná nezaznamenává žádné významné úspěchy. Jak by ale měl vypadat konec této války, aby další generace ve střední Evropě mohla říct: už se Ruska nebojíme?

Kdybych znal odpověď na tuto otázku, pravděpodobně bych dostal Nobelovu

cenu za mír. Doufám, že se nám – mám na mysli země podporující Ukrajinu a samotnou Ukrajinu – podaří vést k porážce Ruska na Ukrajině. A udělat Rusko tak výrazně slabším, že by ani na pár let nebylo schopno proti nikomu zahájit agresi. Musíme také začít hledat způsoby, jak oslovit jednotlivé Rusy, abychom mohli společně

pracovat na lepší budoucnosti Ruska. Byla by velká chyba házet všechny Rusy do jednoho pytle. Zároveň je nemožné, abychom se vrátili k běžnému chodu, aniž bychom vnitřně změnili ruský režim. To prostě není možné. To by jen povzbudilo ruské vůdce k zahájení dalšího konfliktu v blízké budoucnosti. Stále musíme být odhodláni oslabit ruský režim, aby to ruský lid pochopil že to, co udělali, byla chyba. A že jedinou budoucností je dialog a konečně spolupráce, ne agrese.

Co myslíte touto vítanou porážkou pro Rusko? Obnovení celého území Ukrajinou?

To by byl ten nejlepší případ. Jako bývalý voják jsem však realista. Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom podpořili Ukrajinu při dosahování jejích cílů. Pokud je cílem získat zpět celé území, byl by to skvělý výsledek této války. Pokud se ale Ukrajině přes veškerou nezbytnou pomoc Západu nepodaří získat zpět celé své území a zároveň je Rusko stále dostatečně silné na to, aby ho ovládlo, výsledkem bude pravděpodobně prodloužená opotřebovací válka, ani jedna strana nemůže postoupit. Takový scénář nechceme, ale musíme počítat s tím, že existuje. Nemůžete předstírat, že jediným možným řešením je naprostý úspěch.

Předpokládám, že některé západní země uvažují o tom, že by se Ukrajina vzdala části svého území?

Nikdy bych nepobízel Ukrajinu, aby opustila část svého území a udělala nějaké ústupky. Pokud se k tomu Ukrajinci někdy rozhodnou, bude to pouze jejich rozhodnutí. Neměli bychom tlačit Kyjev žádným směrem, neměli bychom dělat ústupky nebo bojovat do posledního muže. Můžeme Ukrajince maximálně podporovat, ale nemůžeme jim dávat plány do budoucna. Můžeme jim poskytnout pouze naši pomoc.

Takže všechny druhy zbraní?

Cokoli, co jim pomůže dosáhnout jejich cílů. Pokud je cílem osvobodit celé území, dejme jim vše, co potřebují. I když samozřejmě existují limity. Omezení jsou i ze strany Ukrajiny, protože například lidské zdroje nejsou nekonečné. Západní pomoc má také své limity. Musíme být realisté a smířit se s tím, že příští rok budou ve Spojených státech volby. Po předchozích volebních kampaních v USA je zřejmé, že se společnost i politici v nich soustředí spíše na vnitřní záležitosti. I když je v nadcházející kampani důležité globální téma, nebude se týkat Evropy, ale americko-čínských vztahů. Zájem Ameriky o Ukrajinu a úroveň pomoci mohou příští rok klesnout. A když zájem Ameriky opadne, mnoho evropských zemí udělá totéž.

Jaké jsou tyto limity, pokud jde o zbraně dodávané Západem Ukrajině? Co jí Západ nemůže dát?

Když mluvíme o limitech západní podpory, měl jsem na mysli podporu politiků a veřejnosti. Udržet je na stejné úrovni je čím dál těžší. A pokud jde o vybavení, vidíme, že mnoho zemí, které měly zpočátku rezervace, nyní dodává těžké zbraně, tanky. Například před rokem bylo nemyslitelné, že by Německo poslalo tanky, a nyní kancléř Scholz vybízí ostatní země, aby je dodaly. Nyní máme pochybnosti o moderních bojových letounech, za šest měsíců se to může stát realitou. I když u moderních letadel je situace složitější než u tanků. Výcvik v letadle je jiný než výcvik v tanku. Trvá déle a netýká se pouze pilotů, ale i pozemního odbavování a veškeré potřebné logistiky. Ukrajina by potřebovala alespoň rok nebo dokonce rok a půl,

Zmiňujete omezení ze strany Západu, včetně těch souvisejících s americkými volbami. Kolik času tedy mají Ukrajinci k zahájení velké protiofenzívy, aby vyhnali Rusy ze svého území?

K tomu by mělo dojít během několika měsíců. Okno příležitostí je letos otevřené. Po příští zimě bude extrémně obtížné udržet současnou výši pomoci. Válečná únava není jen vyčerpání lidských

zdrojů a techniky, ničení infrastruktury na Ukrajině, ale také únava v zemích, které pomoc poskytují. Mnoho zemí, mnoho politiků očekává v tomto roce určitý pokrok. Věřím, že Ukrajina bude mít jen jeden pokus o zahájení velké protiofenzívy. Pokud se tedy rozhodne zahájit velkou protiofenzívu a neuspěje, bude nesmírně obtížné získat prostředky na další.

Frontová linie je přes 1300 kilometrů. Položím prezidentovi jednu otázku jako bývalý vojenský generál: kde na frontě mají Ukrajinci zahájit protiofenzívu?

Na takovou otázku nikdy neodpovím, i proto, že by to bylo vodítko pro druhou stranu. Ostatně velení ukrajinské armády je nyní asi nejzkušenější na světě. Bylo by velmi těžké najít jinou zemi, která se nyní může Ukrajině rovnat zkušenostmi v tak intenzivním boji. Jsem si jistý, že přesně vědí, co mají dělat.

Bezprostředně po zvolení prezidentem jste v rozhovoru pro BBC řekl, že Ukrajina si členství v NATO zaslouží. A je to rychlé. Stále si myslíte, že je to v blízké budoucnosti možné?

Stále věřím, že Ukrajina by si zasloužila přijetí do NATO, protože říkáme, že aliance je společenstvím stejných hodnot, že je společenstvím stejných dlouhodobých strategických cílů. A Ukrajina tyto podmínky splňuje. Existují také technické požadavky na interoperabilitu – a Ukrajina také většinu z nich splňuje. Ale řekl bych, že z praktických důvodů by pro Ukrajinu bylo lepší, kdyby se nejprve stala členem Evropské unie a poté členem NATO.

Což je opak toho, co se stalo v našich zemích, v Česku a Polsku.

Ano, protože v našem případě nám vstup do NATO poskytl podmínky investiční bezpečnosti a investice nás přiblížily k EU. Nyní můžete jít opačným směrem. Až válka skončí, Ukrajina bude

obnovena. Tato poválečná rekonstrukce by se mohla stát rychlou cestou ke členství v EU. Ekonomické vazby by Ukrajině usnadnily později se stát členem NATO.

Vstup do NATO musí podporovat všichni členové. Můžeme očekávat, že Maďarsko nebo Turecko přijmou Ukrajinu?

Upřímně řečeno, bylo by to těžké. NATO je 30 zemí, doufám, že po aliančním summitu jich bude 32. V takové skupině je společné rozhodování velmi komplikované. Ale věřím, že časem, díky společnému úsilí a díky některým státům, které vystupují jako obhájci Ukrajiny, pokročíme. Toto je proces. Musíte na tom tvrdě pracovat.

Má Visegrádská skupina (V4) před sebou budoucnost, když Maďarsko je v klíčových bezpečnostních otázkách a vztazích s Ruskem na jiné straně než Česká republika, Polsko a Slovensko? Navíc na Slovensku budou za pár měsíců volby, které mohou vyhrát Putinovi sympatizanti.

Nevnímám Visegrád jako skupinu zemí s ambicemi na společnou bezpečnostní a zahraniční politiku. Visegrád je skupina zemí, které chtějí konzultovat záležitosti společného zájmu, jsou pro spolupráci v oblastech, kde se můžeme dohodnout, a jsou pro zlepšení vztahů mezi společnostmi. I nyní, kdy se s maďarskými orgány v některých aspektech neshodneme, stále existuje prostor pro spolupráci v jiných oblastech. Jako fórum pro konzultace funguje Visegrád stále dobře. O kompletním řešení V4 není potřeba přemýšlet.

Viktor Orbán sehrál roli v kampani před prezidentskými volbami v Česku. Když se váš rival Andrej Babiš scházel s maďarským premiérem, měli jste schůzku s maďarskými nezávislými nebo protivládními novináři. Připadalo mi to jako symbol.

Byl to pokus ukázat, že se zaměřuji na jiné hodnoty. Setkal jsem se s novináři a zástupci neziskových organizací, abych si vyslechl jejich názory na maďarskou realitu. Nebylo to setkání s opozičními politiky. Andrej Babiš chtěl ukázat, že pokud se stane prezidentem, setká se s lídry jiných zemí a bude předstírat, že má moc řešit migrační problémy na maďarsko-slovenské hranici. Chtěl jsem slyšet, co si o situaci v Maďarsku myslí představitelé svobodné a liberální společnosti. A zároveň ukázat, že politika maďarské vlády zmrazování cen pohonných hmot nebo některých potravinářských výrobků nebyla vhodná, protože se stala velmi zatěžující pro společnost i ekonomiku. A Andrej Babiš představil Viktora Orbána jako vzor hospodářské politiky už v březnu loňského roku.

Polsko je na Západě často kritizováno za porušování zásad právního státu. Někteří říkají, že pokud PiS vyhraje volby potřetí za sebou, bude demokracie v Polsku ohrožena. Máte obavy o budoucnost demokracie v Polsku?

Mám obavy o budoucnost demokracie ve všech demokratických zemích. Všichni procházíme různými obdobími demokratického nedostatku. V České republice máme k otázce nezávislosti soudnictví trochu jiný přístup. To neznamena, že bychom neměli mít dobrý vztah. Musíme se pokusit věci zlepšit a přesvědčit se navzájem, abychom se vydali správnou cestou. Ne přednášet, ale zdůrazňovat, že máme stejné zájmy a stejné hodnoty.